

Cartea lui Daniel - O sută șaptezeci și cinci

Cristosul glorificat: paralele profetice în Daniel și Apocalipsa

Jeff Pippenger

2024-04-05

Viziunea lui Hristos din capitolul zece al cărții Daniel este aceeași viziune pe care Ioan a văzut-o în Apocalipsa. Ea era viziunea „marah”, care este forma feminină a viziunii „mareh” a apariției lui Hristos. „Mareh” este viziunea celor două mii trei sute de ani, iar sensul ei principal este „înfățișare”. „Înfățișarea” lui Hristos, atât pentru Daniel, cât și pentru Ioan, a fost în ambele cazuri o viziune a lui Hristos glorificat.

„Și în ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, pe când eram pe malul râului celui mare, care este Hidechelul, mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur curat din Ufaz; trupul lui era de asemenea ca hrisolitul, fața lui avea înfățișarea fulgerului, ochii lui erau ca niște făclii de foc, brațele și picioarele lui erau la vedere ca arama lustruită, iar glasul cuvintelor lui era ca vuietul unei mari mulțimi.” Daniel 10:4–6.

Ryambo “mareh,” risobanura “igisa” cyangwa “ukugaragara,” yahinduwemo “ukugaragara kw’umurabyo” muri uwo murongo. Iryo jambo rikoreshejwe inshuro enye mu gice cya cumi, kandi inshuro ebyiri rihindurwamo “iyerekwa,” naho izindi ebyiri rihindurwamo “ukugaragara.” Rinanakoreshwa izindi nshuro eshatu mu ishusho yaryo y’igitsina gore. Ijambo “marah” ni invugo y’igitsina gore y’iyerekwa ry’“ukugaragara.” Risobanurwa ngo “indorerwamo,” kandi ni inshinga-nkunguzajambo “itera” ikintu kuba iyo kibonywe.

Un adverb cauzativ este derivat dintr-un adjectiv care face ca ceva să se întâmple sau produce un efect. În limbaj și gramatică, el se referă adesea la verbe sau construcții care exprimă ideea de a determina pe cineva sau ceva să săvârșească o acțiune ori să experimenteze o stare.

De pildă, în propoziția „Ea l-a făcut să rădă”, verbul „a făcut” este cauzativ, deoarece indică faptul că subiectul (ea) a determinat obiectul (pe el) să îndeplinească acțiunea (râsul).

„Mi-am reparat mașina.” (În această propoziție, subiectul „eu” a făcut ca altcineva să îndeplinească acțiunea de a repara mașina.)

„Ea și-a făcut studenții să învețe pentru examen.” (Aici, subiectul „Ea” i-a determinat pe studenții ei să se angajeze în acțiunea de a învăța pentru examen.)

„S-a tuns.” (În acest caz, subiectul „El” a făcut ca altcineva să îndeplinească acțiunea de a-i tăia părul.)

„Compania a făcut să fie renovată clădirea.” (În această propoziție, compania a determinat pe altcineva să îndeplinească acțiunea de renovare a clădirii.)

„Vom face copiii să ajute la treburi.” (Aici, subiectul „Noi” intenționează să-i determine pe copii să participe la acțiunea de a ajuta la treburi.) În fiecare dintre aceste exemple, verbele cauzative

(had, made, got, get) indică faptul că subiectul determină pe altcineva să îndeplinească acțiunea specificată de verbul principal (repaired, study, cut, renovated, help).

Viziunea „mareh” a înfățișării, când este exprimată la genul feminin „marah” și este definită drept „oglinză”, arată că viziunea lui Hristos glorificat este reprodusă în cei care privesc viziunea. Când Daniel a văzut „înfațișarea” lui Hristos ca fulgerul, o categorie de persoane a fugit înspăimântată, însă pentru Daniel ea a produs o schimbare miraculoasă înlăuntrul lui.

Eu, Daniel, fui o único a ver a visão; os homens que estavam comigo não a viram; porém caiu sobre eles um grande tremor, de modo que fugiram para se esconder. Assim, fiquei eu só, e vi esta grande visão, e não restou força alguma em mim; porque a minha formosura se mudou em mim em corrupção, e não retive força alguma. Daniel 10:7, 8.

Adevărul este reprezentat prin cuvântul ebraic „adevăr”, care este alcătuit din prima, a treisprezecea și ultima literă a alfabetului ebraic. Prima literă și ultima literă sunt întotdeauna aceleași pentru Hristos, întrucât Alfa și Omega reprezintă întotdeauna sfârșitul împreună cu începutul. Litera din mijloc, sau a treisprezecea, reprezintă răzvrătirea. Daniel spune: „Numai eu, Daniel, am văzut vedenia”, dar bărbații care erau cu Daniel, care trăiau în răzvrătire, „n-au văzut vedenia”. Prin urmare, Daniel „singur” „a văzut marea vedenie”. La început și la sfârșit numai Daniel a văzut vedenia, iar a doua referință i-a făcut pe cei care au fugit să-și manifeste răzvrătirea. Daniel îi reprezintă pe poporul lui Dumnezeu din zilele din urmă, care este schimbat după chipul lui Hristos prin procesul contemplării chipului Său. Noi trebuie să privim la vedenia „oglinzii”.

„Trebuie să avem o cunoaștere a lui Dumnezeu prin experiență vie. Dacă vom merge înainte ca să cunoaștem pe Domnul, vom ști că ivirea Lui este pregătită ca zorile dimineții. Hristos ne cheamă să fim umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu. Atunci putem reprezenta cu adevărat desăvârșirea religiei creștine. «Oricine bea din apa pe care i-o voi da Eu», declară Mântuitorul, «nu va înseta niciodată; ci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el un izvor de apă țâșnind spre viața veșnică.» Hristos dorește ca noi să fim împreună-lucrători cu El. Când suntem goliți de eu, El ne va da harul Său pentru a-l împărtăși altora. Cele două ramuri de măslin, care prin cele două țevi de aur varsă din ele însele untdelemnul cel auriu, vor alimenta cu siguranță vasele curățite cu lumină, mângâiere, nădejde și iubire pentru cei care sunt în nevoie. Trebuie să-I aducem lui Dumnezeu mai mult decât o slujire schimbătoare. Dar putem face aceasta numai învățând de la Isus, cultivând blândețea și smerenia inimii Sale. Să ne ascundem în Dumnezeu. Să avem încredere în El. Să rămânem în Hristos. Atunci noi toți, «cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă slava Domnului, suntem schimbați în același chip, din slavă în slavă» — din caracter în caracter. Dumnezeu nu așteaptă imposibilități de la tine sau de la mine. Privindu-L, putem fi schimbați după chipul Său.” Signs of the Times, 25 aprilie 1900.

În capitolul zece și în capitolul nouă din Daniel, Gabriel îi oferă lui Daniel interpretarea viziunilor profetice exterioare și interioare, iar prima afirmație a lui Daniel în versetul unu al capitolului zece este că el a înțeles ambele viziuni, reprezentate ca „lucrul” și „vedenia”. El a primit această înțelegere la sfârșitul celor douăzeci și una de zile în care fusese în jale. Acele douăzeci și una de zile s-au încheiat odată cu venirea arhanghelului Mihail. Numărul două sute douăzeci și numărul douăzeci și doi, care este o zecime sau o dare de zeciuială din două sute douăzeci, este un simbol al

unirii Dumnezeirii cu omenirea, iar în a douăzeci și doua zi Daniel a fost schimbat după chipul lui Hristos.

Nu am mâncat pâine aleasă, nici carne și nici vin nu mi-au intrat în gură și deloc nu m-am uns, până când s-au împlinit trei săptămâni întregi. Și în ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, pe când eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel, mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată, un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur curat din Ufaz. Daniel 10:3–5.

Daniel îl reprezintă pe poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, care a recunoscut, prin Cuvântul profetic al lui Dumnezeu, că a fost împrăștiat și care își plânge starea de risipire și caută lumină. Starea lor de împrăștiere este ilustrată ca o vale de oase uscate și moarte în Ezechiel, capitolul treizeci și șapte. Oasele sunt moarte și sunt împrăștiate, dar sunt identificate ca fiind casa lui Israel. Casa lui Israel din zilele de pe urmă este cea o sută patruzeci și patru de mii. Ei sunt împrăștiați, așa cum a recunoscut Daniel din cărțile lui Ieremia și ale lui Moise. În Ezechiel, faptul că sunt morți arată că își recunosc starea.

Apoi mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel; iată, ei zic: «Oasele noastre sunt uscate, și nădejdea noastră s-a pierdut; suntem nimiciviți cu desăvârșire.»” Ezechiel 37:11.

Casa lui Israel, care reprezintă oasele, proclamă că ei sunt „tăiați de la părțile noastre”. Ei și-au recunoscut starea de împrăștiere. Casa lui Israel din zilele de pe urmă împlinește până la cea mai mică literă parabola celor zece fecioare, iar în istoria millerită împlinirea recunoașterii faptului că erau tăiați de la părțile lor a fost identificată atunci când fecioarele înțelepte au ajuns să înțeleagă că se aflau în timpul de zăbovire și, de asemenea, că timpul de zăbovire era o perioadă specifică a parabolei. Cei din Ezechiel care își recunosc starea de împrăștiere sunt aceia care, după prima dezamăgire, au recunoscut că se aflau în timpul de zăbovire.

Atât oasele lui Ezechiel, cât și cei înțelepți din pilda celor zece fecioare, sunt reprezentați prin jalea lui Daniel din timpul celor douăzeci și una de zile. După cele douăzeci și una de zile, în ziua a douăzeci și doua, Mihail S-a coborât, iar lui Daniel i s-a dat o vedenie a lui Hristos glorificat, care l-a schimbat pe Daniel după chipul lui Hristos. Și fecioarele înțelepte, și oasele moarte trebuie, de asemenea, să treacă prin transformarea înfăptuită prin vedenia oglinzii.

Daniel, oasele moarte ale lui Ezechiel și fecioarele înțelepte din istoria Millerită se aliniază toate cu cei doi martori care sunt uciși în capitolul unsprezece din Apocalipsa. Moise și Ilie au fost uciși, dar urmau să fie înviați la sfârșitul a trei zile și jumătate simbolice. Moise a fost înviat de Mihail, așa cum este identificat în epistola lui Iuda.

Totuși, Mihail arhanghelul, când se împotriva diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci a zis: „Domnul să te mustre!” Iuda 1:9.

În capitolul zece din Daniel, Daniel primește vedenia oglinzii când Mihail coboară după cele douăzeci și una de zile de jale. Glasul lui Mihail este cel care învie morții.

Căci Însuși Domnul Se va coborî din cer cu un strigăt, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu; și cei morți în Hristos vor învia întâi. 1 Tesaloniceni 4:16.

Danijel, deseto poglavlje, prepoznaje prijelaz laodicejskog pokreta trećeg anđela u filadelfijski pokret trećeg anđela. Ono je usklađeno s dvojicom svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja, sa suhim kostima iz trideset i sedmog poglavlja Ezekiela, s mudrim djevicama u prispodobi o deset djevica i s mileritima koji su ispunili tu prispodobu. Gabriel je pružio tumačenje viđenja velikoga zrcala, dovršavajući djelo tumačenja koje je započeo u devetom poglavlju. Tumačenje je izvršeno tako što je Gabriel prepoznao proročku povijest koja se nalazi u jedanaestom poglavlju, a koja se zapravo nastavlja u prva tri retka dvanaestog poglavlja. Zatim je u četvrtom retku dvanaestog poglavlja Danijelu rečeno da zapečati svoju knjigu.

În capitolul zece din Daniel, „linie peste linie”, Daniel îi reprezintă pe cei din poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, care sunt reprezentați de asemenea în capitolul doi din Daniel ca fiind cei ce caută cu stăruință (sub amenințarea morții) să înțeleagă solia profetică externă reprezentată prin chipul tainic al fiarelor al lui Nebucadnețar. El caută, de asemenea, să înțeleagă vedenia soliei profetice interne reprezentate prin cele două mii trei sute de zile. După cele douăzeci și una de zile simbolice de jale din capitolul zece, el este în cele din urmă reprezentat ca înțelegând ambele descoperiri. Înțelegerea sa este desăvârșită atunci când arhanghelul coboară și el este atins de trei ori.

Experiența sa cu Mihail, viziunea lui Mihail pe care numai el o vede, îl pregătește să primească interpretarea deplină atât a viziunilor interne, cât și a celor externe ale profeției. Acea experiență este prezentată, rînd peste rînd, într-un mod foarte detaliat, atunci când este corelată cu Ezechiel capitolul treizeci și șapte, Apocalipsa capitolul unsprezece și Isaia capitolul șase. Versetul din capitolul unsprezece în care Gabriel aduce împreună cele două viziuni este versetul zece, căci acolo împăratul de la miazănoapte înaintează până la fortăreață, dar nu mai departe. Fortăreața este națiunea, sau capitala, sau împăratul Egiptului din verset, așa cum este definită de Isaia în capitolul șapte.

Căpetenia Siriei este Damascul, și căpetenia Damascului este Rețin; iar în șaiszeci și cinci de ani, Efraim va fi zdrobit, ca să nu mai fie un popor. Și căpetenia lui Efraim este Samaria, și căpetenia Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu veți crede, cu siguranță nu veți rămâne statornici. Isaia 7:8, 9.

Дар ояти даҳуми боби ёздаҳуми Дониёл, подшоҳи шимол то сарҳади Миср боло меояд, ва он оят инро ҳамчун «қалъа»-и Миср (подшоҳи ҷануб) муайян мекунад. Нишон додан мумкин аст, ки ояти даҳум соли 1989-ро муаррифӣ мекунад, вақте ки Иттиҳоди Шӯравӣ аз ҷониби папагӣ ва лашқари василаи он, Иёлоти Муттаҳида, рӯфта шуд. Ин нахустини се ҷанги василавӣ буд, ки дар ниҳоят дар ҷанги сеюми василавӣ (Паниум) ба Ҷанги Ҷаҳонии Сеюм табдил меёбад. Ҷанги дуюми василавӣ аз ҷониби оятҳои ёздаҳ ва дувоздаҳ муаррифӣ мешавад, ва ҳоло дар Украина ҷараён дорад, ки дар он Русия подшоҳи ҷанубро намояндагӣ мекунад, ҳамон гуна ки Иттиҳоди Шӯравӣ дар шикасти худ дар соли 1989 подшоҳи ҷанубро намояндагӣ мекард.

Am folosit în trecut expresia „război rece” pentru a face distincția dintre aceste trei războaie prin interpuși și războaiele mondiale. În realitate, în Ucraina are loc un război veritabil, astfel încât nu este, de fapt, un război rece, ci un război prin interpuși între papalitate și aliații ei, pe de o parte, și Rusia, pe de altă parte. Însă urmează să fie un al treilea război mondial, în care practic fiecare națiune va fi considerată o țintă.

“Oh, de-ar avea poporul lui Dumnezeu un simț al nimicirii iminente a miilor de orașe, acum aproape cu totul dedate idolatriei!...”

„Nelegiuirea aproape că și-a atins limita. Confuzia umple lumea, iar o mare groază urmează curând să vină asupra ființelor omenești. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce în curând se va abate asupra lumii ca o surpriză copleșitoare.” Review and Herald, 10 septembrie 1903.

În versetele unsprezece și doisprezece, Rusia, împăratul de la miazăzi, va înfrânge armata prin interpuși a papalității, reprezentată de regimul nazist care dirijează efortul de război al Ucrainei și care este sprijinit de armata precedentă prin interpuși a papalității, Statele Unite. În cel de-al Doilea Război Mondial, armata prin interpuși a papalității, împăratul de la miazănoapte, împotriva Rusiei comuniste, a fost regimul nazist al Germaniei, iar acea armată prin interpuși a pierdut, așa cum va pierde din nou în Ucraina în viitorul apropiat.

A treia confruntare prin interpuși este reprezentată în versetele treisprezece până la cincisprezece și a fost împlinită în istoria antică prin bătălia de la Panium. A treia confruntare prin interpuși va fi dusă de Statele Unite, armata prin interpuși a papalității, iar împăratul de la miazănoapte va birui în acea bătălie împotriva ateismului, așa cum a făcut în prima confruntare prin interpuși (războiul rece). În prima și în a treia confruntare prin interpuși, împăratul de la miazănoapte — papalitatea — îl învinge pe împăratul de la miazăzi (Uniunea Sovietică), iar apoi învinge Organizația Națiunilor Unite. Armata sa prin interpuși în aceste două bătălii a fost și va fi din nou Statele Unite.

După victoria lui Putin în Ucraina, Trump va fi reales ca al optulea președinte, adică dintre cei șapte președinți care au domnit în Statele Unite de la împlinirea primului război prin procură (războiul rece) în 1989, care a fost vremea sfârșitului pentru mișcarea de reformă a celui de-al treilea înger. Trump reprezintă cornul republican pe fiara care se ridică din pământ și a primit o rană de moarte din mâna fiarei ateismului „woke” în 2020, în împlinirea faptului că cei doi martori din capitolul unsprezece al Apocalipsei au fost uciși pe uliță.

Future for America reprezintă adevăratul corn protestant în cadrul aceleiași istorii, iar în 2020, Future for America a primit o rană de moarte din mâna fiarei ateismului „woke”. În 2023, la douăzeci și doi de ani după 2001, Mihail a coborât pentru a începe procesul reprezentat de Ezechiel, Ioan, Daniel și Isaia de înviere a unei oștiri puternice care va fi ridicată ca un steag la legea duminicală ce va veni în curând.

În anul 1856, mișcarea millerită filadelfiană a trecut în mișcarea millerită laodiceană și, chiar atunci și acolo, a respins cunoștința sporită despre cele șapte vremi, iar apoi și-a desăvârșit pe deplin răzvrătirea în 1863. Milleriții au trecut din starea reprezentată de a șasea biserică,

Philadelphia, la experiența celei de-a șaptea biserici, iar acel punct de cotitură se aliniază cu istoria anului 2023, când mișcarea laodiceană a Future for America trece de la experiența celei de-a șaptea biserici înapoi la experiența celei de-a șasea biserici, Philadelphia. În această aplicare profetică, cornul protestant adevărat, asemenea cornului republican, devine al optulea, care era dintre cei șapte.

Cheia pentru a recunoaște că războiul din Ucraina este al doilea război prin interpuși este „fortăreața” din versetul zece și din versetul șapte. În versetul șapte, care reprezenta papalitatea primind rana ei de moarte în 1798, împăratul de la miezăzi a intrat în „fortăreața” împăratului de la miezănoapte, iar aceasta s-a împlinit atunci când generalul lui Napoleon a pășit în Vatican și l-a luat captiv pe papă. Împăratul de la miezăzi intrase în fortăreață. În versetul zece, împăratul de la miezănoapte, reprezentând papalitatea și armata ei prin interpuși, Statele Unite, a măturat structura Uniunii Sovietice, dar a lăsat „fortăreața” în picioare. „Fortăreața” era capul, capitala — era Rusia.

Dar „capul”, sau fortăreața, nu poate fi întemeiat decât pe temelia a doi sau trei martori, prin folosirea capitolului șapte din Isaia, versetele șapte și opt. Isaia șapte, versetele opt și nouă, a constituit principalul punct de referință pentru seria de articole a lui Hiram Edson despre „cele șapte vremi”, publicată în 1856. Cele două versete care stabilesc că Rusia este fortăreața care prevalează în actualul război din Ucraina sunt, de asemenea, aceleași două versete care stabilesc punctul de plecare pentru ambele „șapte vremi”, împotriva împărățiilor de nord și de sud ale lui Israel. Versetul zece din capitolul unsprezece identifică viziunea exterioară, despre care Sora White învață că se întemeiază pe ridicarea și căderea împărățiilor.

„Iz ridicării și căderii națiunilor, așa cum sunt făcute lămurite în cărțile lui Daniel și Apocalipsa, trebuie să învățăm cât de lipsită de valoare este simpla slavă exterioară și lumească. Babilonul, cu toată puterea și măreția lui, asemenea cărora lumea noastră nu a mai văzut niciodată de atunci încolo — putere și măreție care, pentru oamenii acelei vremi, păreau atât de statornice și durabile —, cât de deplin a dispărut! Ca „floarea ierbii”, a pierit. Iacov 1:10. Tot astfel a pierit și împărăția medo-persană, și împărățiile Greciei și Romei. Și astfel piere tot ceea ce nu-L are pe Dumnezeu drept temelie. Numai ceea ce este legat de planul Său și exprimă caracterul Său poate dăinui. Principiile Sale sunt singurele lucruri statornice pe care le cunoaște lumea noastră.” Profeți și regi, 548.

Cele trei războaie prin interpuși sunt „făcute lămurite în cărțile lui Daniel și Apocalipsei”, iar cheia acestui adevăr este „fortăreața” din versetul zece al lui Daniel unsprezece. Dar versetul zece tratează și viziunea internă, căci punctul de plecare pentru ambele perioade de „șapte vremi” este de asemenea identificat în Isaia capitolul șapte, versetele opt și nouă. Exteriorul și interiorul nu pot fi separate, iar cele două perioade de două mii cinci sute douăzeci de ani sunt de asemenea cele două toiege ale lui Ezechiel, care, atunci când sunt unite împreună, reprezintă sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care este unirea Divinității cu omenirea.

Experiența lui Daniel cu viziunea cauzală „marah” reprezintă linia profetică în care Mihail coboară și învie poporul Său din zilele de pe urmă. Acea înviere reprezintă pașii pe care Hristos îi împlinește pentru a uni Dumnezeu cu omenirea Sa cu omenitatea poporului Său din zilele de pe urmă. Aceasta se realizează prin unirea minții divine cu mintea omenească, astfel încât ele să aibă o

singură minte, și se împlinește în sala tronului, în Locul Preasfânt, care este „fortăreața” pe care sora White o identifică drept „cetățuia” (fortăreața) sufletului.

În camera tronului, poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă primește gândul lui Hristos și apoi este așezat împreună cu Hristos în locurile cerești. Locul ceresc în care este așezat Hristos este fortăreața sau capul templului. Templul trupului are o natură inferioară, care este carnea, sau trupul. El are, de asemenea, o natură superioară, care este mintea. În versetul zece din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel, cheia care marchează fortăreața viziunii exterioare marchează, de asemenea, fortăreața viziunii interioare și, făcând astfel, identifică istoria în care coarnele Republicanismului și ale Protestantismului trec în chipul fiarei (Republicanismul) sau în chipul lui Dumnezeu (adevăratul Protestantism). Ambele coarne devin apoi al optulea, care este dintre cei șapte.

Adevăratul corn al protestantismului este, așadar, cornul filadelfian, care este oștirea cea puternică a lui Ezechiel și steagul lui Isaia, care este ridicat în războiul împotriva chipului fiarei, mai întâi în Statele Unite, iar apoi în lume. Daniel 11, versetul 10, identifică punctul din istoria sacră în care începe unirea toiegeilor. Războiul din Ucraina a început în 2014, dar abia în 2022 Rusia a început să invadeze Ucraina. În 2023, la douăzeci și doi de ani după 2001, Mihail a început lucrarea Sa de înviere a celor care suferiseră prima lor dezamăgire, în împlinirea parabolei celor zece fecioare în 2020. El a ridicat mai întâi un „glas”, care acum strigă în pustie. În iulie 2023, acel glas a început să strige și era același glas care fusese ridicat la începutul mișcării de reformă a celui de-al treilea înger în 1989, căci Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început.

„Glasul” care strigă în pustie a început să se facă auzit prin prezentarea capitolului întâi din Apocalipsa, unde unirea Dumnezeirii cu omenirea este înfățișată ca Descoperirea lui Isus Hristos, o descoperire care este deschisă chiar înainte de încheierea timpului de probă. Daniel a trăit acea descoperire în capitolul zece, prin vedenia „cauzativă”. Unirea Dumnezeirii cu omenirea în primele versete din Apocalipsa reprezintă cel mai important adevăr, pe baza regulii primei menționări. Unirea Dumnezeirii cu omenirea, care este sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, este împlinită prin Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt este dat de Tatăl Fiului, care îl dă îngerului Său, care apoi transmite solia unui reprezentant omenesc. Primele două trepte sunt reprezentate de Dumnezeire. Aceste două trepte poartă distincția că a doua treaptă a Dumnezeirii Îl reprezintă pe Acela din Dumnezeire care a creat toate lucrurile. Următoarele două trepte sunt reprezentate de fapăturile lui Dumnezeu. Prima treaptă este un înger necăzut, iar a doua manifestare a creației lui Dumnezeu a fost aceea căreia i se dăduse puterea de a recrea după soiul său. Această a patra treaptă, reprezentând omenirea, urma apoi să ia solia și să o trimită bisericilor, pentru ca bisericile să „citească și să audă” lucrurile care au fost scrise în ea.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Revelația lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și El a făcut-o cunoscută, trimițând-o prin îngerul Său la robul Său Ioan, care a mărturisit Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos, și toate lucrurile pe care le-a văzut. Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și

păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape. Ioan către cele șapte biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine; și de la cele șapte Duhuri care sunt înaintea tronului Său; și de la Isus Hristos, Martorul credincios, Cel Întâi Născut dintre cei morți și Domnul împăraților pământului. A Lui, care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în sângele Său, și ne-a făcut împărați și preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Său, a Lui să fie slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin. Iată, El vine pe nori; și orice ochi Îl va vedea, chiar și cei ce L-au străpuns; și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui. Da, Amin. „Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul”, zice Domnul, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic. Eu, Ioan, care sunt și fratele vostru și părtaş cu voi la necaz, la împărăție și la răbdarea lui Isus Hristos, eram în insula numită Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Isus Hristos. În ziua Domnului eram în Duhul și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe, zicând: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă”; și: „Ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes, la Smirna, la Pergam, la Tiatira, la Sardes, la Filadelfia și la Laodiceea.” Apocalipsa 1:1–11.